

ARREST VAN HET GERECHT (Vijfde kamer)
11 november 2003

Zaak T-248/02

Carla Faita
tegen
Economisch en Sociaal Comité van de Europese
Gemeenschappen

„Ambtenaren – Vacatures –
Artikel 29, lid 1, van Statuut – Aanstellingsprocedure –
Kennelijk onjuiste beoordeling – Motivering”

Volledige Franse tekst II - 1365

Betref: Beroep tot nietigverklaring van het besluit van het Economisch en Sociaal Comité van de Europese Gemeenschappen van 20 september 2001 houdende afwijzing van verzoeksters sollicitatie naar de functie van hoofd van de afdeling Italiaanse vertaling en transcriptie bij het directoraat Logistiek en vertaling, alsmede van het besluit van 16 oktober 2001 houdende aanstelling van een andere kandidaat in die functie.

Beslissing: Het beroep wordt verworpen. Elk der partijen zal de eigen kosten dragen.

Samenvatting

*1. Ambtenaren – Bezwarend besluit – Afwijzing van sollicitatie – Verplichting tot motivering uiterlijk bij afwijzing van klacht – Omvang
(Ambtenarenstatuut, art. 90, lid 2)*

*2. Ambtenaren – Aanwerving – Procedures – Keuze – Beoordelingsvrijheid van administratie
(Ambtenarenstatuut, art. 29, lid 1)*

*3. Ambtenaren – Vacature – Voorziening bij wege van bevordering of overplaatsing – Vergelijking van verdiensten van kandidaten – Beoordelingsvrijheid van administratie – Verplichting voor administratie om bewijs van vergelijking van verdiensten te leveren
(Ambtenarenstatuut, art. 29, lid 1, en 45)*

4. Ambtenaren – Beroep – Middelen – Misbruik van bevoegdheid – Begrip

*5. Ambtenaren – Vacature – Voorziening bij wege van bevordering of overplaatsing – Vergelijking van verdiensten – Beoordelingsvrijheid van tot aanstelling bevoegd gezag – Grenzen – Eerbiediging van voorwaarden van kennisgeving van vacature – Rechterlijke toetsing
(Ambtenarenstatuut, art. 7 en 29)*

1. Bij de afwijzing van een sollicitatie is het tot aanstelling bevoegd gezag, althans bij de afwijzing van de klacht tegen een dergelijk besluit, gehouden zijn beslissing te motiveren. Aangezien bevorderingen en overplaatsingen bij keuze geschieden, is het echter voldoende dat de motivering van de afwijzing van de klacht betrekking heeft op het bestaan van de wettelijke voorwaarden waarvan het Statuut de regelmatigheid van de procedure afhankelijk stelt.

(cf. punt 28)

Referentie: Gerecht 12 februari 1992, Volger/Parlement, T-52/90, Jurispr. blz. II-121, punt 36; Gerecht 3 maart 1993, Vela Palacios/ESC, T-25/92, Jurispr. blz. II-201, punt 22; Gerecht 17 mei 1995, Benecos/Commissie, T-16/04, JurAmbt. blz. I-A-103 en II-335, punt 31; Gerecht 18 april 1996, Kyrpitsis/ESC, T-13/95, JurAmbt. blz. I-A-167 en II-503, punt 68; Gerecht 17 oktober 2002, Cocchi en Hainz/Commissie, T-330/00 en T-114/01, JurAmbt. blz. I-A-193 en II-987, punt 55

2. Het tot aanstelling bevoegd gezag beschikt over een ruime discretionaire bevoegdheid om de kandidaten te vinden die uit een oogpunt van bekwaamheid, prestatievermogen en onkreukbaarheid aan de hoogste eisen voldoen. Door het gebruik van de term „mogelijkheden” in artikel 29, lid 1, van het Statuut wordt immers duidelijk uitgedrukt, dat het tot aanstelling bevoegd gezag niet verplicht is om bij wege van bevordering of overplaatsing in een vacature te voorzien, doch alleen dient na te gaan, of die maatregelen kunnen leiden tot de benoeming van een ambtenaar die uit het oogpunt van bekwaamheid, prestatievermogen en onkreukbaarheid aan de hoogste eisen voldoet.

(cf. punt 45)

Referentie: Hof 13 juli 2000, Parlement/Richard, C-174/99 P, Jurispr. blz. I-6189, punt 38; Gerecht 23 april 2002, Campolargo/Commissie, T-372/00, JurAmbt. blz. I-A-49 en II-223, punt 93

3. Indien er sprake is van een reeks voldoende overeenstemmende aanwijzingen die het betoog van een kandidaat voor een vacant ambt staven dat er geen werkelijke vergelijking van de sollicitaties heeft plaatsgevonden, dient het tot aanstelling bevoegd gezag aan de hand van voor rechterlijke toetsing vatbare objectieve feiten te bewijzen dat het de waarborgen die artikel 45 van het Statuut aan ambtenaren biedt, heeft geëerbiedigd en dat het de dossiers heeft vergeleken.

(cf. punt 46)

Referentie: Gerecht 12 mei 1998, Wenk/Commissie, T-159/96, JurAmbt. blz. I-A-193 en II-593, punt 55; Gerecht 16 december 1999, Cendrowicz/Commissie, T-143/98, JurAmbt. blz. I-A-273 en II-1341, punt 59

4. Er is alleen sprake van misbruik van bevoegdheid, waarvan misbruik van procedure slechts een vorm is, wanneer is bewezen dat de administratie met de vaststelling van de bestreden handeling een ander doel heeft nagestreefd dan door de betrokken regeling wordt bedoeld of wanneer op grond van objectieve, relevante en overeenstemmende aanwijzingen blijkt dat deze is vastgesteld met het uitsluitende, althans doorslaggevende oogmerk, andere doeleinden te bereiken dan de instelling zegt na te streven.

(cf. punt 59)

Referentie: Gerecht 2 april 1998, Apostolidis/Hof van Justitie, T-86/97, JurAmbt. blz. I-A-167 en II-521, punt 84; Gerecht 25 mei 2000, Elkaïm en Mazuel/Commissie, T-173/99, JurAmbt. blz. I-A-101 en II-433, punt 120

5. De uitoefening van de beoordelingsbevoegdheid waarover het tot aanstelling bevoegd gezag op het gebied van aanstelling en bevordering beschikt, veronderstelt een nauwgezet onderzoek van het dossier van de kandidaat en een zorgvuldige naleving van de in de kennisgeving van vacature gestelde eisen, zodat het elke kandidaat die niet aan deze eisen voldoet dient af te wijzen. De kennisgeving van vacature vormt immers het wettigheidskader dat het tot aanstelling bevoegd gezag zichzelf stelt en waaraan het zich nauwgezet heeft te houden. Bij het onderzoek om na te gaan of het gezag de grenzen van dit kader niet te buiten is gegaan en of het

uitsluitend in het belang van de dienst in de zin van artikel 7 van het Statuut heeft gehandeld, dient het Gerecht te onderzoeken welke de in de kennisgeving van vacature gestelde eisen zijn, om vervolgens na te gaan of de kandidaat die het tot aanstelling bevoegd gezag heeft gekozen om het vacante ambt te vervullen daadwerkelijk aan die eisen voldeed. Een dergelijk onderzoek dient zich te beperken tot de vraag of de administratie, gelet op de overwegingen op grond waarvan zij tot haar beslissing heeft kunnen komen, binnen redelijke grenzen is gebleven en niet op kennelijk onjuiste wijze van haar bevoegdheid gebruik heeft gemaakt. Het Gerecht kan zijn beoordeling van de bekwaamheden van de sollicitanten dus niet in de plaats stellen van die van het tot aanstelling bevoegd gezag.

(cf punten 70 en 71)

Referentie: Hof 12 februari 1987, Bonino/Commissie, 233/85, Jurispr blz 739, punt 5; Hof 18 maart 1993, Parlement/Frederiksen, C-35/92 P, Jurispr blz I-991, punten 15, 16 en 17; Gerecht 11 december 1991, Frederiksen/Parlement, T-169/89, Jurispr blz II-1403, punt 69; Gerecht 9 februari 1994, Latham/Commissie, T-82/91, JurAmbt blz I-A-15 en II-61, punt 62; Gerecht 19 maart 1997, Giannini/Commissie, T-21/96, JurAmbt. blz I-A-69 en II-211, punten 19 en 20